



BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	
Arkivkode:	431.10
Dato:	26.08.10
Saksnr:	2010/03011 - 031

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8036 Dep.
0030 OSLO

Deres ref.:

Vår ref.:
10/03393-2 / /Blank

Dato:
18.08.2010

Høringsuttalelse fra Sarpsborg kommune gjeldende; NOU 2009:22 - Det du gjør, gjør det helt

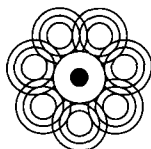
Sarpsborg kommune er positiv til at fokus settes på samordnet tjenesteyting til utsatte barn og unge. Samordning av oppgaver og tjenester mellom instanser og nivåer er vesentlig for å sikre tidlig intervensjon og for å unngå at utsatte barn og unge blir ytterligere belastet i sin oppvekst

Dokumentet er gjennomgått i sin helhet, men kommentarene fra Sarpsborg vil først og fremst være rettet til kap. 6 og 7. Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen vil fremkomme under de enkelte punktene.

Koordinerende innsats

Utvalget har i sitt mandat blitt bedt om å vurdere hvordan tjenestene kan organiseres slik at tjenestemottaker opplever «en dør inn» og hvordan samarbeidet kan organiseres for at en instans skal ha koordineringsansvar. Med hensyn til kommunens selvstyrerett i forhold til å bestemme egen intern organisering har utvalget ikke kommet med forslag til organisering, men istedet sett på muligheten for å bygge videre på allerede etablert samarbeidsverktøy, «Individuell plan», som er lovforankret i de mest relevante lovverk.

Sarpsborg kommune har god erfaring knyttet til bruken av individuelle planer for barn og unge med langvarige og sammensatte behov, og støtter forslaget om at forskriften blir ytterligere presisert. Når utvalget foreslår at bestemmelse om individuell plan også forankres i opplæringsloven og barnehageloven, er Sarpsborg undrende til dette. Utvalget har ikke kommet med forslag til hvordan bestemmelse om individuell plan skal fremgå i eksisterende lovverk. I henhold til forskrift om «Individuell plan» har alle, som har behov for langvarige og koordinerte sosial- og helsetjenester, rett til å få utarbeidet en individuell plan dersom personen selv ønsker det. Eksisterende lovverk på helse- og sosialområdet ivaretar brukerens rettigheter. Barnehage og skole har særskilt ansvar for å fremme læring på en slik måte at barna utvikler grunnleggende kunnskaper og ferdigheter. For å gi alle barn denne muligheten,



Postadresse: Postboks 237, 1702 Sarpsborg
Fakturaadresse: Postboks 505, 1703 Sarpsborg
Besøksadresse: Sarpsborg rådhus, Glengsgt. 38, 1707 Sarpsborg
Tlf. sentralbord: 69 11 60 00 Telefaks: 69 15 00 13
Tlf. servicetorg: 69 10 80 00
E-post: postmottak@sarpsborg.com
Internett: www.sarpsborg.com

har barnehage og skole, i særskilte situasjoner, ansvar for å gi tilpasset undervisning eller tilrettelegge for spesialpedagogiske tiltak. Krav om individuell opplæringsplan blir da aktualisert. Dersom barnehage og skole i tillegg til skulle hatt ansvar for å utforme individuell plan på lik linje med helse- og sosialtjenesten vil dette ikke medføre en bedre koordinert tjeneste men en tjeneste hvor ansvar for individuell plan blir pulverisert. Barnehage og skole, skal på lik linje med helse- og sosialtjenesten samarbeide med foreldre og de deler av forvaltningen som er nødvendig for at barn og unge skal oppleve mestring og en god hverdag. For å lykkes med dette er det ikke nødvendig å endre opplæringsloven eller barnehageloven til å omfatte individuell plan. Utfra dagens lovgivning har tjenestemottaker, som ønsker barnehage og skole involvert i sin individuelle plan, rett til å be om dette. Sarpsborg anser det som riktig at barnehage og skole ikke blir gitt ansvar for å utarbeide individuell plan, idet andre kommunale og statlige instanser allerede har dette ansvaret og fordi rettigheten til individuell plan er knyttet til langvarige og koordinerte sosial- og helsetjenester. Det er vesentlig å opprettholde skillet mellom rettigheter til opplæring og rettigheter til helse – og sosial tjenester. En ev. lovendring i barnehage- og opplæringsloven bør kun inneholde momenter om forpliktende samarbeide mellom nivåer når tjenestemottaker har gitt sitt samtykke.

Sarpsborg kommune

- gir sin tilslutning til at forskrift om individuell plan blir presisert og at den enkelte tjenestemottaker får rett til å få oppnevnt en personlig koordinator.
- gir ikke sin tilslutning til at bestemmelser om individuell plan skal forankres i opplæringsloven og barnehageloven. Krav om forpliktende samarbeide mellom ulike nivåer bør fremkomme i opplæringsloven i kap. 15 og barnehagelovens kap. VI som følger; *Barnehagepersonalet/Skolepersonalet skal, under forutsetning av samtykke fra foresatte/bruker, samarbeide med kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenester på en slik måte at barn/unges utvikling fremmes, herunder delta i arbeid med eller være koordinator i forhold til individuell plan.*

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- øking av antall individuelle planer og påfølgende merarbeid, krever mer ressurser
- økt behov for opplæring for å utarbeide planer og være koordinatorene – behov for kontinuerlig opplæring ved endring av arbeidsforhold
- uavklarte ansvarsforhold mellom helse- og sosialtjenestene og opplæringsinstitusjonene mht. utarbeidelse av individuelle planer vil medføre behov for økt møtevirksomhet med påfølgende økt ressursbehov

Barn og unge må få bedre tilgang til psykisk helsehjelp der de bor

Enhver tjenestemottaker bør sikres rett til bistand på lavest mulig nivå og i den kommunen de bor. For at denne muligheten skal bli reell må den enkelte kommune settes i stand til å mestre de ulike behovene som enhver innbygger har. Bedre psykisk helsehjelp for barn og unge må omfatte både bedre samordnet og større tilgang på psykologer og terapeuter. Ved hjelp av opptrappingsmidlene for psykisk helse har flere kommuner iverksatt gode forebyggende

tiltak. Utsatte barn og unge i barnevernet, ppt og psykiatrien er til tross for dette fortsatt økende. Ved en ev. endring i kommunehelsetjenesteloven hvor kommunens ansvar for å etablere psykisk helsehjelp blir tydeliggjort, bør dette formuleres på en slik måte at allerede utsatte barn/unge gis rett til hjelp og at hjelpen sikres ved bruk av tverrfaglig kompetanse. Et mulig alternativ for å sikre barn og unge rett til psykisk hjelp der de bor, er å utrede muligheten for om poliklinisk arbeid på BUP skulle vært gjort til et kommunalt ansvar.

Utvalget foreslår at kommunene, uavhengig av hvordan opptrappingsmidler har vært benyttet, får nye friske midler til å etablere psykologtjeneste i kommunen. Sarpsborg kommune er positiv til dette og ser at utvidet bruk av psykologer innenfor skole og barnevern vil komme utsatte barn og unge til gode. Ved ny tilførsel av øremerkede tilskudd bør det presiseres at midler skal gis med henblikk på sekundær og tertiær forebyggende tiltak. Utvalget anslår at det vil være behov for 1 psykolog pr. 700 barn og unge under 18 år for å dekke det anslåtte behovet. Befolkningprognosen for denne aldersgruppen i Sarpsborg innebærer at det vil være behov for 14 psykologer i 2013. Ettersom tiltaket er foreslått rettet mot utsatte barn og unge, er det ikke realistisk å bruke befolkningsstatistikk. For Sarpsborg antas det at maks 5% av barnebefolkningen er i en risikogruppe.

Sarpsborg kommune

- gir sin tilslutning til at kommunehelsetjenesteloven endres slik at kommunen gis ansvar for å etablere en tverrfaglig tjeneste for psykisk helsearbeid. Endring i kommunalt ansvar bør også gi endringer i forhold til statens ansvar for poliklinisk arbeid. Følgende lovtilføyelse foreslås;
§1-3, annet ledd, nytt tall; For å løse disse oppgavene som er nevnt foran, skal kommunen sørge for disse deltjenestene
9) tverrfaglig psykisk helsetjeneste herunder iverksette tiltak for utsatte barn og unge. Tjenesten skal utføre oppgavene i nært samarbeid kommunens barneverntjeneste, ppt og psykiatritjeneste.
- anbefaler at det igangsettes et utredningsarbeid i forhold til om poliklinisk arbeid i forhold til barn og unges psykiske helse(BUP) skulle vært et kommunalt ansvar
- gir sin tilslutning til at det etableres en handlingsplan for å styrket psykologtjeneste for utsatte barn og unge i kommunen ved hjelp av øremerkede midler

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- økt behov for å etablere lokale tiltak krever økte ressurser i forhold til tverrfaglig kompetanse
- utredning av behovet for å etablere en ny administrasjon eller om tilbudet kan etableres i eksisterende tjenestetilbud med endret mandat, krever at det avsettes ressurser
- handlingsplan for styrket psykologtjeneste innebære en vesentlig høyere andel, enn det som er foreslått i statsbudsjettet

Tidlig innsats

Utvalget foreslår at kommunene skal gis ansvar for å gjennomføre en generell, standardisert og jevnlig kartlegging for å identifisere barn og familier med risikofaktorer slik at tiltak kan

iverksettes tidlig. Kartleggingen foreslås gjennomført på barnets arena ved 1-, 3-, 7 og 12 års alderen. Foresatte foreslås involvert i arbeidet som skal gjøres. Utvalget mener at en systematisk kartlegging med igangsetting av tiltak vil medføre en mer målrettet og tidlig innsats. Læringsutbytte i barnehage og skole bedres, og senere vansker vil mest sannsynlig ikke være så sammensatte.

For å identifisere barn og familier med risikofaktorer, er det vesentlig med en tydelig definisjon av hva som skal danne grunnlag for en systematisk kartlegging. Det er viktig at det ikke gjennomføres en standardisert kartlegging av alle barn i forhold til ulike aldersgrupper, men at kartleggingen gjennomføres i forhold til utsatte barn, og at det etableres rutiner for tverrfaglig informasjonsutveksling. For at dette skal bli et nyttig verktøy må gode veiledere blir utarbeidet slik at helsesøstertjenesten, barnehage - og skolepersonalet settes i stand til å foreta kartleggingen. Tilstrekkelig ressurser må avsettes og at kommunene må gis mulighet til å iverksette riktig tiltak raskt.

Under forutsetning av tydelig definisjon og mulighet for god tilrettelegging gir Sarpsborg kommune sin tilslutning til forslaget.

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- økt ressursbehov
- økt opplæringsbehov
- økt behov for tilgjengelige tiltak

Koordinering av døgnbasert hjelp fra barneverntjenesten og det psykiske helsevernet

Rapport fra helse- og omsorgsdepartementet fra 2006 viser til at det er svake samarbeidstradisjoner mellom barnevernet og psykiatrien og at noen av årsakene til dette er knyttet til manglende kunnskap om hverandres fagtradisjon og arbeidsmetoder. I barnevernloven er det gitt åpning for sektorovergrepene plasseringer, men i realiteten kan psykiatrien nekte innleggelse hvis eksisterende behandlingstilbud ikke ansees å være adekvat. Det eksisterer ikke noen overordnet myndighet som kan løse opp i uenigheten eller til å treffe endelige beslutninger i dette fagskjønnet. Til tross for at undersøkelser viser at problembelastningen blant barn og unge i barnevernet er langt høyere enn normalbefolkningen, har denne gruppen underforbruk av psykiske helsetjenester sammenlignet med normalbefolkningen. Med utgangspunkt i dette mener utvalget at det er behov for flere strukturelle endringer. Sarpsborg vil kommentere de endringene som foreslås.

Lovfesting av regionalt samarbeid.

Utvalget foreslår en endring i spesialisthelsetjenesteloven som pålegger de regionale helseforetakene å samarbeide med statlig barnevernsmyndighet om institusjonsplassering av barn og unge. Dette vil sikre at statlig barnevernsmyndighet til enhver tid har nødvendig oversikt over hvilke døgnbaserte tiltak som finnes, også innen for det psykiske helsevesenet.

Sarpsborg kommune gir sin tilslutning til forslaget og mener at dette sikrer at barn og unge gis rettmessig hjelp.

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- Ingen

Lovfesting av sektorovergripende plasseringer

Utvalgets flertall foreslår en lovendring hvor de regionale helseforetakene blir pålagt til å ta imot barn og unge hvor det er truffet vedtak om plassering i det psykiske helsevernet med hjemmel i barnevernloven. Dette under forutsetning av tilstrekkelig betryggende saksbehandling og faglig god begrunnelse. For å sikre at spesialisthelsetjenesten gis anledning til å opprettholde sitt faglige skjønn knyttet til innleggelser, anbefales det å iverksette noe karenstid før den faglige ansvarlige på behandlingstedet kan foreta utskriving. Utvalgets mindretall(1 medlem) mener at en slik bestemmelse verken er i tråd med eksisterende lovverk eller i samsvar med lovens krav til tvangsinnleggelse.

Sarpsborg kommune er enig med utvalgets flertall og at barn/unges rett til behandling til riktig tid bør være utslagsgivende fremfor spesialisthelsetjenestens asylsuverenitet. Nødvendig lovendring som både ivaretar barn/unges rettsikkerhet og rett til behandling bør utredes ytterligere.

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- Ingen, innleggelse i helseforetak påfører ikke kommunen utgifter.

Innføring av tvisteløsningsorgan

Utvalget foreslår at det opprettes et eget tvisteløsningsorgan med ansvar for å løse uenighet mellom det psykisk helsevernet og barneverntjenesten i situasjoner hvor det er uenigheter om hvilken type institusjon barnet skal plasseres i.

Sarpsborg kommune gir sin tilslutning til forslaget, og at nødvendige lovendringer gjøres i barnevernloven og spesialisthelsetjenesteloven. Tvisteløsningsorganet må være sammensatt av personer med fagkompetanse fra kommunal og statlig barneverntjeneste og spesialisthelsetjenesten.

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- Ingen, idet tvisteløsningsorgan forutsettes oppnevnt på statlig nivå/fylkesmanns nivå og vil ikke gi økte utgifter for kommunene

Koordinering av tjenester i akutte situasjoner når hjelpen ikke kan gis i hjemmet

Barneverntjenesten har ansvar for å sikre at barn/unge har en forsvarlig omsorgssituasjon 24 timer i døgnet. I enkelte situasjoner må denne vurderingen foretas etter ordinær kontortid, på kvelder, netter og i helger. Erfaringen så langt er at det psykiske hjelpeapparatet er lite tilstede i disse vurderingene, kun dersom det er behov for å vurdere tvangsinnleggelse. En akutt plassering, uansett årsak, vil alltid gi noen konsekvenser for den som blir plassert og for omsorgspersonene. Det psykiske helsevernet har ansvar for å yte nødvendig døgnbasert hjelp,

hvordan dette skal ivaretas er det ikke lagt føringer for. Erfaringen så langt er at hjelpen gis ambulant eller poliklinisk mens barnet bor hjemme, og at døgnplasser for barn og unge er liten. Det er særdeles få døgnplasser til barn under 13 år, og de plassene som eksisterer for barn/unge er ofte stengt i helger.

Utvalget foreslår at det skal presiseres i spesialisthelsetjenesteloven §3-1, 2. ledd at et døgnbasert tilbud til barn og unge skal være tilgjengelig uavhengig av alder og tilbudet skal være i kontinuerlig drift.

Sarpsborg kommune gir sin tilslutning til forslaget. I tillegg bør akuttberedskapen i den kommunale barneverntjenesten styrkes med tilførsel av psykiatrisk kompetanse. For at kommunene skal ha mulighet til dette, bør dette tiltaket samkjøres med øremerket tilskudd for å utvide psykologtjenesten eller legges inn under lovendring i forhold til kommunens ansvar for psykisk helsetjeneste.

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- økt ressursbehov for psykiatrisk kompetanse hele døgnet i det kommunale hjelpeapparatet i samarbeid med barnevernets akuttvakt
- økt antall døgnplasser på statlig nivå for barn og unge

Opprettelse av felles behandlingsinstitusjoner

Utvalget foreslår at barnevernet og helseforetakene oppretter felles institusjoner for barn og unge med tilrettelagt omsorg- og behandlingsbehov, og at dette vurderes særskilt av statlig barneverntjeneste og helseforetakene.

Sarpsborg kommune gir sin tilslutning til forslaget og viser i den anledning til tidligere erfaringer knyttet til BUT, Østfold fylkeskommune, hvor det i enkelte situasjoner ble benyttet felles ressurser for barn og unge med spesielt omsorg- og behandlingbehov.

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- Ingen, tiltaket vil mest sannsynlig være arbeidsbesparende for kommunen ved at barneverntjenesten da forholder seg til en institusjon, fremfor en behandlinginstitusjon og en omsorgsinstitusjon.

Barnevernloven som en rettighetslov

Barn og unge har rett til en trygg og stabil oppvekst. Omsorg og oppdragelse er i første rekke foreldrenes ansvar og barnevernloven er ment å bidra når foreldrene ikke ivaretar oppgavene tilfredsstillende. Hva innebærer det egentlig at barnevernloven da skal være en rettighetslov kontra en skjønnslov? Sarpsborg kommune er enig i at barnets rettigheter skal ha hovedfokus, og at i de situasjoner hvor foreldre og barn ikke har samme interesser skal barnets beste vektlegges. Utvalget foreslår at formålsparagrafen i barnevernloven endres slik at barnevernloven blir å forstå som en rettighetslov sett fra barnets ståsted. Eksisterende lovverk ivaretar barns rettigheter på en god måte, og har integrert både barnekonvensjonen og stort

fokus på brukermedvirkning. For å skape en endring i barnets omsorgsbasis er det vesentlig at omsorgspersonene ser behovet for og er villig til å endre de uheldige situasjonene barn/unge kan være utsatt for. Dette endres ikke ved å endre barnevernloven til en rettighetslov versus eksisterende skjønnslov. Når barneverntjenesten kommer til kort er dette ofte knyttet til at omsorgspersoner takker nei til forebyggende tiltak, og barneverntjenesten må avvente å iverksette tiltak til situasjonen blir ytterligere forverret. Vil en rettighetslov for barnet ivareta dette perspektivet, eller vil det sette barnet i en vanskelig posisjon overfor foreldrene? Sarpsborg kommune gir ikke sin tilslutning til forslaget. Saken bør konsekvensutredes og sees i sammenheng med lov om barn og foreldre. Mulig at barneloven i større grad bør sikre barnets rettigheter overfor foreldre i større grad enn barnets rettigheter overfor barnevernet.

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- Ingen, idet tiltak etter barnevernloven iverksettes i forhold til barnets behov og kommunen er allerede gitt økonomisk ansvar for tiltakene.

Samordning av lovverk

Av hensyn til å klargjøre ansvarforholdene innen kommunen, anbefales det å samordne kommunale tiltak i et vedtak. Et samlet vedtak, som Bernt-utvalget forslår, hvor alle typer av deltjenester både fra kommunehelsetjenesteloven, habiliteringstjenesten og sosialtjenesten inngår, innebærer et vedtak fattet på tvers av sektorgrenser og nivåer. En samordning av ulike tjenestetilbud vil ikke koordinere tjenestene bedre, men føre til lenger saksbehandlingstid, idet hver enkelt kommunal tjeneste og habiliteringstjenesten har ulike leder og vedtakskompetanse. Et samordnet lovverk krever også samordnet myndighetsområde, og vil gi konsekvenser for kommunalt selvstyre. Når utvalget også foreslår at barnevernloven eventuelt samordnes med sosialtjenesteloven og kommunehelsetjenesteloven, vil dette forringe barnets rettsikkerhet og behov for barneverntjenester. Barneverntjenesten iverksetter i alle hovedsak tiltak i familier hvor foreldre har manglende omsorgskompetanse og hvilke vurderinger som barnevernet har tatt i forhold til den enkelte familie bør ikke være til gjenstand for et samle vedtak. I særlige situasjoner iverksetter barneverntjenesten vedtak knyttet til barnets atferdsvansker, slik Sarpsborg ser dette ivareta eksisterende barnevernlov disse barna på en god måte. Når barneverntjenesten ved lovendring er gitt ansvar for å utarbeide individuell plan og samarbeide med andre instanser når barn i barnevernet har behov for langvarige og koordinerte tjenester, tilsier dette at det ikke er behov for ytterligere lovendring av barnevernloven

Sarpsborg gir ikke sin tilslutning til forslaget om etablering av et felles lovverk knyttet til deler av sosialtjenesteloven, kommunehelsetjenesteloven og barnevernloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- Utredning av endret tjenestetilbud knyttet til endring av lovverk vil medføre behov for økte ressurser

Nærmere om taushetsplikten

Det eksisterer lite forskning som gir konkret kunnskap om hvorvidt taushetspliktreglene faktisk er til hinder for tverrfaglig samarbeid i enkeltsaker. Eksisterende taushetspliktregler er utarbeidet slik at de til en viss grad skal være dynamiske og fange opp ulike situasjoner hvor det er nødvendig å utveksle informasjon. I stor grad baseres dette på samtykke fra berørte parter og i særlig tilfelle opplysningsplikt til barnevern- eller sosialtjenesten. Utvalget anbefaler at det igangsettes et omfattende lovarbeid med en samlet gjennomgang av rettsoppfatninger og praksis i forhold til taushetsplikt og opplysningsplikt.

Sarpsborg gir sin tilslutning til forslaget, men er ikke enig i at dette arbeidet isolert sett må sees i sammenheng med forslag om en ny felles helse- og sosiallovgivning i kommunen. Det essensielle er å fokusere på brukermedvirkning, herunder samtykke til og med ansvar for ta i mot hensiktsmessig hjelp for å bedre livskvalitet.

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- Ingen

Finansieringsordninger

Utvalget er sitt mandat bedt om å se på økonomiske hindringer for samarbeid og hvordan økonomiske virkemidler kan bidra til å fremme samarbeid. Utvalget viser til at det i st.meld. nr. 47 (2008-2009) er foreslått en endring i finansieringsmodellen for spesialisthelsetjenesten gjennom kommunal medfinansiering. Dette skal blant annet bidra til økt fokus på forebyggende tiltak, særlig i forhold til utsatte barn og unge. I dag eksisterer det en kommunal medfinansiering knyttet til barnevernstiltak. Så langt har denne finansieringsordning ikke medført at barnevernets barn/unge alltid får riktig tiltak. Flere av tiltakene iverksettes utfra statens kapasitet og ikke i forhold til det enkeltes barns behov. I forhold til forebyggende tiltak for utsatte barn og unge, er det den enkelte kommune som bør gis ressurser til å legge tilrette for lokale tiltak. Staten har ikke nødvendig kunnskap om lokale forhold, og tiltak blir iverksatt på generelt nivå. Kommunene er mest tjent med egenfinansiering fremfor medfinansiering av statlige tiltak.

Utvalget foreslår at effektene av samhandlingsreformen utredes før nye større endringer i finansieringen av tjenester for utsatte barn og unge vurderes. Videre foreslår utvalget at det foretas en gjennomgang av de polikliniske refusjonstakstene innen det psykiske helsevernet for barn og unge med tanke på om prissetting kan påvirke omfang av samarbeid med andre tjenester. Sarpsborg kommune gir sin tilslutning til at dette utredes mer.

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- Krav om kommunal medfinansiering vil påvirke kommunens selvstyret i forhold til bruken av egne økonomiske midler og hvilke tiltak som ønskes iverksatt i kommunen.

Enklere prosedyrer for henvisning til det psykiske helsevernet for barn og unge

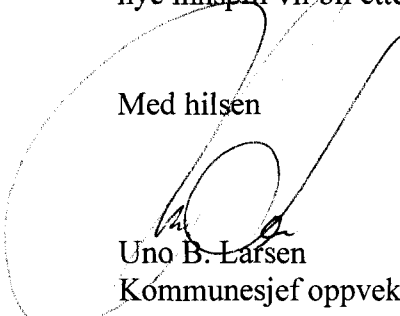
Eksisterende lovverk gir fastlegen, barneverntjenesten og sosialtjenesten anledning til å henvise barn og unge til psykiatrien. Utvalget foreslår at PPT, psykologer og helsesøstre gis tilsvarende henvisningsrett. Sarpsborg kommune gir sin tilslutning til forslaget.

Økonomiske og administrative konsekvenser for kommunen dersom forslaget til utvalget blir gjennomført i sin helhet;

- Ingen

Høringsuttalelsen vil bli fremlagt komité for oppvekst i etterkant av frist for innsending og ev. nye innspill vil bli ettersendt.

Med hilsen



Uno B. Larsen
Kommunesjef oppvekst

Saksbehandler: Else-Grethe Mathisen
Enhetsleder utvikling oppvekst